

عنوان مقاله:

کاهش میزان آبخستگی تکیه‌گاه پل با استفاده از آبخکن محافظ

محل انتشار:

هشتمین کنگره بین المللی مهندسی عمران (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شمسا بصیرت - دانشجوی کارشناسی ارشد سازه هیدرولیکی دانشگاه صنعتی شاهرود

مجتبی صانعی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات آبخیزداری کشور

سید فضل الله ساغروانی - عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی شاهرود

خلاصه مقاله:

تکیه‌گاه پلها در سیلاب دشتهای از جمله سازههای آسیب پذیر در هنگام وقوع سیلاب می باشند. مسئله اصلی پذیری این سازه ها آبخستگی موضعی دماغه آنها می باشد. پدیده آبخستگی موضعی دماغه به علت تنگ شدگی مقطع جریان و وجود گردابه های قوی ایجاد می شود. با توجه به پیچیدگی پدیده و تاثیر پارامترهای زیاد بر این پدیده استفاده از روش های عددی مشکل می باشد. محققین زیادی به طور آزمایشگاهی این پدیده را بررسی کرده اند و برای کاهش میزان آبخستگی روش های مختلفی ارائه شده است، در این تحقیق با استفاده از آبخکن محافظ در سه طول، در 5 فاصله مختلف از تکیه‌گاه میزان آبخستگی ایجاد شده در دماغه تکیه‌گاه بررسی شد. نتایج به دست آمده برای تعیین محل و طول مناسب آبخکن محافظ استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

آبخکن محافظ - آبخستگی موضعی - کوله (تکیه‌گاه) پل - مدل آزمایشگاهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/62606>

